

5

květen
2004

Košířský farní list

Květen KRÁLOVNA VŠECH SVATÝCH

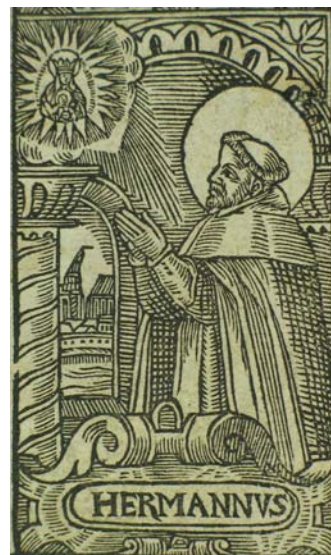
Pannu Marii - **královnu** - ctíme a vzýváme v pátém tajemství slavného růžence a v závěrečné části loretánských litaní, kde ji prosíme také jako **Královnu všech svatých**.

Vyniká totiž mezi nimi pro svou největší blízkost svému Synu. Je **Bohorodička - Matka Boží**. Patří jí také zvláštní obdiv jako člověku **bez poskvrny jakéhokoliv hříchu i dědičné viny**. Z těchto důvodů je její pomoc ze všech svatých nejmocnější a nejúčinnější. Je ze všech svatých nejuctívanější. Jí náleží v Církvi úcta hyperdulie, zatímco ostatním svatým dulia. Nový katechismus připomíná, že ..."Tato úcta... je sice zcela jedinečná, ale podstatně se liší od úcty klanění, která se vzdává vtělenému Slovu stejně jako Otci i Duchu svatému, a velmi ji podporuje, nachází svůj výraz v liturgických svátcích, zasvěcených Matce Boží, a v mariánské modlitbě svatého růžence, "souhrnu celého evangelia." (KKC 971).

V životě všech svatých Božích přátel sehrává často mimořádnou roli a výrazně ovlivňuje jejich duchovní život. V tomto mariánském měsíci má svátek 24. května také jeden z nich - **Svatý Heřman - Josef, kněz**. Můžeme si všimnout, jak podivuhodně ovlivnila Panna Maria právě jeho životní cestu.

Narodil se v Kolíně nad Rýnem někdy po roce 1150. Byl oddán Matce Boží od nejuťlejšího mládí a obdarován tajemnou přízní už od dětství. Podle svého středověkého životopisce obětoval jablko na mariánském oltáři v Kolíně a soška Panny Marie s malým Kristem ožila, aby přijala tento pokorný dárek. Heřman - Josef vstoupil už ve dvanácti letech do premonstrátského kláštera ve Steinfeldu v Eifelu, vytrval a stal se jedním z nejproslulejších mystiků Porýní dvanáctého a třináctého století. Byl poslán do Fríska na kněžská studia. Jako kanovník a kněz kláštera ve Steinfeldu si získal úctu a vážnost pro své dary duchovního vedení a kázání. Užíval těchto darů zvláště mezi řeholními společenstvími žen v Porýní. Jeho úplná oddanost Marii, matce Krista, způsobila, že mu ke jménu přidávali jméno Mariina chotě - Josef.

Jednoho dne, když pracoval v refektáři a cítil, že mu v práci zbývá příliš málo času na modlitbu, zjevila se mu Marie a těšila ho slovy: *"Nemáš žádnou vyšší povinnost, než sloužit svým bratřím s láskou."* Později, jako kostelník klášterního kostela, nalézal Heřman - Josef hojně času pro rozjímavou modlitbu, kterou tak miloval. Vyvrcholením všech tajemných milostí, které Heřman - Josef zažil, byl jeho tajemný sňatek s Blahoslavenou Pannou. Nazval ji totiž svojí růží v jedné z nejnádhernejších mariánských básní středověku, a zasvětil sám sebe její péči. Jeho zasvěcení Matce ho přivedlo velmi blízko k jejímu Synovi.

V kapitulní síni Strahovského kláštera je oltářní obraz Petra Molitora, na němž Panna Maria podává prsten sv. Heřmanovi Josefovi (kopie podle Van Dycka). Nad tímto obrazem na vrcholu oltáře je také korunka zastřešující spojené prsteny. Je zde patrná významová souvislost s účelem této síně, kde se konají obláčky noviců, skládají se řeholní sliby, bývají zde vystavena mrtvá těla řeholních bratří. Přichází povzbuzení k věrnému naplňování řeholních slibů v důvěrném přilnutí k Matce Boží.

Svatý Heřman Josef je portrétován v kněžském oděvu, jak drží malého Krista a jablko, které mu daroval, a s bílými růžemi, které připomínají jeho zasvěcení Marii, "Tajemné Růži".

"Přišla za ním jeho matka a bratři, ale nemohli se k němu dostat pro zástup. Lidé mu oznámili: "Tvoje matka a bratři stojí venku a chtějí se s tebou setkat". On jim odpověděl: "Má matka a moji bratři jsou ti, kdo slyší Boží slovo a podle něho jednají". (Lk 8, 19 - 21)

**Nebeský Otče,
tys štědře a velkomyslně obdaroval tajemnými příznamení
svého pokorného služebníka Heřmana - Josefa.
Skrze jeho modlitby dej,
ať také my smíme oddaně slavit srdce tvého Syna
ve zbožném svazku s Pannou Marií.
O to žádáme skrze Krista, našeho Pána.
Amen.**

P. Lohelius

Liturgický kalendář

Květen 2004

1. sobota	Sv. Josefa, Dělníka
2. neděle	4.NEDĚLE VELIKONOČNÍ
3. pondělí	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
6. čtvrtek	Sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka
7. pátek	První pátek v měsíci
8. sobota	Panny Marie, Prostřednice všech milostí
9. neděle	5.NEDĚLE VELIKONOČNÍ
12. středa	Svátek Výročí posvěcení katedrály
13. čtvrtek	Panny Marie Fatimské
16. neděle	6.NEDĚLE VELIKONOČNÍ
	POUTNÍ SLAVNOST SV. JANA NEPOMUCKÉHO
20. čtvrtek	Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ
23. neděle	7.NEDĚLE VELIKONOČNÍ
24. pondělí	Památka sv. Filipa Neriho, kněze
25. úterý	Sv. Heřmana Josefa, kněze
30. neděle	Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
31. pondělí	Svátek Navštívení Panny Marie

Oznámení

- **Biblická katecheze dospělých a společenství mládeže budou pokračovat v sobotu 1. a 15. května.**
- Tradiční **májový výlet mládeže** se letos uskuteční na Sázavu. Na pozvání místní mládeže lze přijet již **v pátek večer 7. května** s možností přespání a účasti na programu a adoraci v kryptě kláštera. Další možnost odjezdu auty pak bude v sobotu 8. května v 8 hod. od kostela sv. Jana v Košířích. Zúčastníme se v rámci Jubilejního svatopetrského roku - 800 let od svatořečení sv. Prokopa společně s řádem baziliánů východní-řeckokatolické liturgie, prohlédneme si klášter a zámek, projdeme novou přírodní křížovou cestu v tzv. "Prokopově brázdě" a při obědě tradičně oslavíme našeho pamětníka z řad mládeže. Závěrem navštívíme hrad Český Šternberk. Prosím všechny zájemce z řad mládeže, aby se přihlásili u Václava Plíška.
- **Jarní výprava celé košířské farnosti do kláštera** se letos uskuteční **v neděli 9. května do augustiniánského kláštera**. Sraz bude ve 14 hod. v kostele sv. Tomáše u Malostranského náměstí. Srdečně zveme Vás i Vaše přátele.
- Další promítání videofilmu ve farním sále u sv. Jana Nep. bude **v sobotu 22. května po večerní mši sv.**
- **Poutní slavnost ke cti sv. Jana Nepomuckého, patrona našeho kostela**, se letos kryje s 6. nedělí velikonoční. Slavnostní mše sv. tedy bude podle obvyklého nedělního pořadu. **Po bohoslužbách jsou všichni farníci i poutníci zváni na radostné agapé na louce před kostelem.**
- **15.5.04 v 19,15 hod.** se koná ve farním sále u sv. Jana Nepomuckého **přednáška o přirozeném plánování rodičovství symptotermální metodou (STM)**, která je zdravá, spolehlivá i levná a respektuje přirozený řád Božího stvoření. Přednášejí Petra a Radoslav Horákoví, certifikovaní instruktoři STM (garantem CENAP, Brno, MUDr. Lázníčková adresa www.volny.cz/cenap)

Zápis ze schůze Výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 16.04.2004 v kostele Nejsvětější Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, Jan Nekula, Václav Plíšek, Jan Havel, MUDr. Horáková, Václav Funda a Stanislav Dobeš

Program:

1. Kontrola zápisu z minulé schůze
2. Příprava valné hromady naší Společnosti přátel ...
3. Aktivity farního společenství a různé

Ad 1. Při kontrole bylo konstatováno splnění a průběžné plnění jednotlivých projednaných bodů zmíněného zápisu. Jde zejména o řemeslnické práce v souvislosti s rekonstrukcí elektrorozvodů u sv. Jana, dokončení a předání prací restaurátorů v kapliče Nanebevzetí Panny Marie na Klamovce a ve farním chrámu Nejsvětější Trojice.

Jednání stavebního technika konsistoře pana Vacha ve věci získání státní dotace na generální opravu střechy kostela sv. Jana je ještě v běhu a P. Lohelius záležitost průběžně sleduje.

Ad 2. Předseda výboru přednesl jmenný návrh členů nového výboru, který bude zvolen na připravované Valné hromadě 25.04 tr. Navrženi jsou - Jan Nekula, MUDr Helena Horáková, Mgr Stanislav Hojek, stav Jan Havel, Ing Václav Funda, Stanislav Dobeš a Ing Vít Bobysud. Předseda dále předložil návrh na Ekonomickou radu farnosti ve složení - P. Lohelius, Ing. Jan Fridrich a Mgr. Stanislav Hojek. Všichni navrhovaní jsou se svojí kandidaturou srozuměni.

Předseda výboru též předložil program Valné hromady v tomto uspořádání :

1. Zahájení a úvodní slovo správce farnosti
2. Zpráva o činnosti Společnosti za uplynulé období
3. Zpráva o činnosti skupiny mládeže
4. Zpráva ct. sestry Marianny o výuce náboženství
5. Zprávy ev. dalších aktivních skupin naší farnosti
6. Seznámení s navrženou kandidátkou pro následnou volbu výboru a ER, uplatnění event. protinávrhů
7. Volba obou zmíněných orgánů farnosti
8. Diskuse a návrhy činnosti do příštího období
9. Zakončení

Ad 3. V dalším průběhu schůzky navrhl Václav Plíšek uspořádat v prostorách sv Jana divadelní hru autorky Gertrudy von Le Fort s názvem Pilátova žena, nejlépe v teplejším ročním období. Také sdělil, že sraz účastníků výpravy do kláštera Augustiniánů bude 9. května ve 14,00 hod přímo v kostele sv Tomáše na Malé Straně. Dále bylo dohodnuto zabezpečit instalaci stylové vývěsní skříňky u vchodu do naší mariánské kapličky na Klamovce a dle mož-nosti též informativní tabulky pro kapli i kostel sv Jana.

Zaznamenali: Václav Funda a Stanislav Dobeš

Zpráva Farní charity

Přehled sbírek za rok 2003

37.Sbírka -Leden-únor		
Výstavba salesiánského střediska mládeže v Pardubicích		2 700 Kč
38.Sbírka - Březen		
Na opravu kostela v Tochovicích		1 400 Kč
39.Sbírka - Duben		
Na projekt Arcidiecézní charity na odstranění dětské práce v Indii		1 600 Kč
40.Sbírka – Květen		
Na projekt Arcidiecézní charity na stavbu školy v Bidaru		1 620 Kč
41.Sbírka – Červen		
Na projekt Arcidiecézní charity na stavbu školy ve Shimose		1 100 Kč
42.Sbírka – Červenec –Srpen		
Na stavbu sportovně vzdělávacího centra církevního střediska mládeže sv. J.Boska		1 200 Kč
43.Sbírka – Září – Říjen		
Nezávadná voda v Africe - UNICEF		1 100 Kč

Farní charita nabízí zdarma vlnu na pletení, zájemci se mohou přihlásit na tel. číslo 257 323 693 do konce května 2004.

MUDr. E. + M. Horákovy

Na cestu k sv Tomáši

Řád sv. Augustina (nazývaný též obutí augustiniáni nebo řád poustevníků sv. Augustina) vznikl na základě buly „Incumbit nobis“, kterou v prosinci r.1243 vydal papež Inocenc IV. Touto bulou sjednotil několik poustevnických společenství působících v Toskánsku do jednoho řádu s řeholí sv. Augustina, V příštím roce se konala zakládající kapitula v Římě pod vedením kardinála Richarda Annibaldiho a řád začal své působení.

Život sv. Augustina podle mnišských ideálů začíná brzy po jeho obrácení v Miláně, když se s několika přáteli vrátil do rodného Thagaste (nyní Souk-Ahras ve východním Alžírsku). Zřekli se majetku a začali život modlitby a studia jako „služebníci Boží“. Po svém vysvěcení na kněze r. 391 dostal sv. Augustin v městě Hippo (nyní Annaba, nedaleko od Thagaste) zahradu, aby v ní postavil klášter pro svou komunitu. Později napsal pro své bratry řeholi inspirovanou křesťanskou komunitou v Jerusalemě. „Přede vším ostatním žijte spolu v míru, buďte jedna duše a jedno srdce hledající Boha.“

Když se stal později v Hippo biskupem, bydlel v biskupském domě, ale pokračoval ve společném životě se svými kleriky. Jeho myšlenky se šířily a mezi roky 430 a 570 se tento způsob společného života dostával i do Evropy. V Evropě ovšem na tři století převládla řehole sv. Benedikta. Množství starých rukopisů Řehole sv. Augustina však ukazuje na stálý zájem o ni i ve středověku. Převzaly ji pak, mezi jiným, některé rytířské řády a premonstráti.

Další rozvoj augustiniánů byl dán bulou „Licet Ecclesiae catholicae“ papeže Alexandra IV. z r.1256. Papež touto bulou sloučil s řádem sv. Augustina několik dalších poustevnických komunit do jednoho řádu, Řádu poustevníků sv. Augustina, s jednou řeholí.

Toto sjednocení menších společenství byl důležitý krok v reformě mnišského života. V té době se totiž soustředil hospodářský život do měst a tam začali augustiniáni působit jako žebravý řád vedle františkánů, dominikánů a později karmelitánů.

Poslání řádu není nijak zvlášť určeno. Apoštolát je důsledek snahy předávat ostatním a sdílet s nimi to, co členové řádu získali ze svého spojení s Bohem a s bratřími v komunitě, a to podle nadání jednotlivců a potřeb církve. Dnes je ve světě asi 3000 členů řádu, z toho asi 2400 kněží.

Vedle sv. Augustina a jeho matky sv. Moniky patří k hlavním světcům řádu Mikuláš Tolentinský (+1305) a Tomáš z Villanovy (+1555). Hábit je prostý černý s kapucí a koženým řemenem.

V Čechách a na Moravě vznikly první augustiniánské kláštery už ve 13. století a postupně celá řada dalších. Mnoho jich zaniklo za husitských válek a mnoho jich bylo zrušeno Josefem II. V době násilného zrušení řádů r. 1950 bylo v Čechách (nikoli na Moravě) 7 klášterů. Ty tvořily českou provincii řádu.

Zvláštní postavení v řádu má konvent v Brně zasvěcený Zvěstování Páně a apoštolu Tomáši. Byl založen 1356. V roce 1752 papež Benedikt XIV konvent povýšil na opatství. To je od té doby přímo podřízeno generálnímu převoru řádu. Brněnské opatství tvoří integrální část řádu sv. Augustina, řídí se jeho Konstitucemi a vlastními Statuty.

Dnes mají augustiniáni kláštery v Praze u sv. Tomáše a v Domažlicích. Z Prahy je spravován klášterní kostel poutního místa Svatá Dobrotivá (v Zaječově u Hořovic) známého úctou sv. Benigny. Významnější augustiniánské kláštery byly v Bělé pod Bezdězem, Dolním Ročově, Mnichově–Pivoni, České Lípě, Vrchlaví.

Od řádu sv. Augustina se v 16. století odloučila přísnější řehole bosých augustiniánů. Kromě toho existuje ještě řád řeholních kanovníků sv. Augustina (klášter P.Marie v Trní v Brně).

Pro zájemce mohou posloužit internetové stránky www.augustiniani.cz a www.aug.org.

Podle různých pramenů.

M.P.

Pohledy do minulosti košířské farnosti

Příchod P. Františka Venera do Košíř – 1953

Po zápisech ukončených v r. 1948 zůstalo ve farní kronice několik stránek volných, ale zápisy z let 1948 až 1953 už zřejmě nebudou doplněny.

Od 1. září 1953 byl ustanoven jako duchovní správce v Košířích P. František Verner, který předtím působil jako kaplan v Karlíně. Do jeho péče patřily oba košířské kostely i kaplička na Klamovce. Sotva tehdy tušil, že v Košířích zůstane víc než 40 let.

První věcí, kterou udělal, bylo stanovení pořádku bohoslužeb. V neděli a ve svátky u Nejsv. Trojice mše sv. v 7 hod ráno s promluvou a v 11 hod, u sv. Jana Nep. v 9 hod s promluvou a večer v 19 hod.. Ve všední dny u Nejsv. Trojice v pondělí, ve středu a v pátek večerní mše sv. v 18 hod (od adventu posunuto na 1/2 18), v úterý, ve čtvrtek a v sobotu ráno ve 3/4 7. U sv. Jana večerní mše sv. v pondělí, ve středu a v pátek v 19 hod, ranní mše sv. nebyly. V kapličce na Klamovce mše sv. jednou do roka 15. srpna.

V postě se konala křížová cesta každý pátek po mši sv. Májová pobožnost byla v květnu denně v 1/2 19.

P. Verner sledoval výuku náboženství: v roce 1953 chodilo celkem 511 dětí, v roce 1954 474 dětí a v roce 1955 je zaznamenáno 282 dětí. Děti přicházely 2x za rok ke sv. svátostem. Jejich účast na nedělních bohoslužbách byla bohužel slabá.

Při svém příchodu P. Verner zjistil, že kostel Nejsv. Trojice je ve špatném stavu, že mnoho věcí v kostele sv. Jana je provizorních, v kapličce na Klamovce našel plno prachu a špíny. Asi ho materiální starosti trochu mrzely a měl obavy, zda bude na všechno stačit.

Ale dal se do práce s velkým úsilím. Začal při tom spolupracovat s arch. Čermákem. V krátké době, do r. 1955, se podařilo udělat mnoho. Kromě mnoha menších prací, to byla nová elektrická instalace s osvětlením, vymalování kostela a oprava varhan. Vše v kostele Nejsv. Trojice. Byla opravena střecha kapličky na Klamovce. P. Verner se zmiňuje, že kostel sv. Jana má svou kroniku. Ta ale neexistuje, buď jde o omyl nebo spíše o dřívější úmysl, který nebyl naplněn.

Ale právě, když už nejpalčivější materiální věci byly zařízeny, přišla pohroma ve formě povodně.

Kronika v roce 1955 píše: "Ve středu 13. července asi v 16 hod. se obloha nad Prahou zatáhla těžkými černými mraky. Za několik okamžiků se řítily proudy vod s oblohy. Vozy elektrické dráhy se brodily úplnými jezírky na ulicích, až poruchou proudu se zastavily úplně. Úplně se stmělo. Voda, letící po ulicích od stadionu, pískem ucpala lapače vod a řítila se dolů, hlavně ul. Na Paliarce. V ní vyryla hluboký příkop, až obnažila základy domů na východní straně. Písek, štěrk, hlínu i obrubníky nanasla na Plzeňskou třídu a navršila nános na kolejích do výše 1 m. Všechna voda se vylila na hřbitov. Kdyby nebyla odstraněna zeď hřbitova (1952), nebylo by se tak stalo. Voda se shromáždila na nejnižším místě hřbitova - u kostela. Otevřenými dveřmi vnikla dovnitř. Hladina v kostele dostoupila výše 1,20 m. - Lidé před deštěm se schovali do kostela, a když začala voda v kostele stoupat, zachránili se sakristií až na jednu babičku, která zůstala sedět na plovoucích

lavicích a kterou člen SNB (Sboru národní bezpečnosti) musel vynést na ramenou po pás brodě se vodou.. -

Byl to přesmutný pohled. Voda v kostele i v sakristii. Po její hladině plavaly volně lavice, převrácená zpovědnice, klekátka, oltáře, polštáře od mřížky i dva relikviáře a poklop křtitelnice. V sakristii byla zatopena nejdolejší zásuvka prádelníku, kde nejkrásnější antependia byla zničena. Ve skříni dolní část pluvialů promočena, červená barva podšívky pouští na drahocenné látky."

Na závěr roku se však píše: V neštěstí poznáš přítele. Teprve po zátopě kostela se poznalo, jak věřící mají tento kostel rádi a jak se dovedou pro něj obětovat.

A tak nastala další etapa materiálních starostí, o nichž si povíme příště.

Podle košířské farní kroniky.

M.P.

UMÍME SE MODLIT

Pokračování 4

Když se modlíme se všemi svatými, tj. s celou církví společně, proč bychom se měli ještě modlit k některému svatému zvláště?

Modlitba je výraz života. Žijeme ve společnosti všech lidí, v církvi tvoříme jedno mystické tělo. Ale tím se neumenšují vztahy k rodičům, příbuzným, přátelům. Křesťanství nás učí, že tyto vztahy smrtí nekončí, naopak se rozšiřují a prohlubují.

Navazujeme v modlitbě živé styky s celým nebem a přitom i s těmi, které jsme zaživa neznali. O apoštolech čteme, že žili s Kristem na zemi, dnes se s ním modlí v nebi a my se k nim přibližujeme s prosbou: "Modli se, oroduj za nás!" Úcta svatých je vyznání víry ve věčný život, věčné spojení s lidmi, s kterými nás prostor a čas oddělil.

Může se říci, že mi zvláštním způsobem pomáhá svatý, kterého často uctívám?

Modlitba je rozhovor. Rozhovorem se navazují osobní vztahy zde na zemi. Proč bychom tedy nemohli navázat zvláštní styk se svatým, který je u Boha?

Které svaté máme zvlášť uctívát?

Modlíme-li se „k“ jednomu svatému, vlastně se modlíme se všemi spolu. Zvláštní teplo rodinného krbu však dává v duchovním smyslu úcta k osobnímu patronu, jehož jméno nosíme, k andělu strážnému, k svatým, kteří pocházejí z našeho rodného kraje nebo jejichž život nás zvlášť přitahuje.

Slýchá se, že je sv. Antonín patron pro nalezení ztracených věcí, sv. Rita pro beznadějně případy, atd. Je to pravda?

To platí jenom symbolicky a zvykově. Modlitba, ať už je ke kterémukoli svatému, nakonec dojde k Bohu Otci, který dává všechno dobré.

Můžeme se modlit k zemřelým rodičům, známým, kteří nejsou církví prohlášeni za svaté nebo blahoslavené?

Církevními prohlášeními za blahoslaveného (beatifikací) nebo za svatého (kanonizací) se dovoluje veřejný kult, úcta v kostelích. Soukromě se však můžeme modlit ke všem, o kterých věříme, že žijí s Kristem, tím víc tedy, jsou-li nám blízcí.

Můžeme se modlit k duším v očistci nebo se modlíme jenom „za ně“?

V pravém smyslu slova se modlíme „s nimi“, tedy my za zemřelé, jestli toho potřebují, a oni za nás.

Proč se říká, že je přímluva Panny Marie nejmocnější?

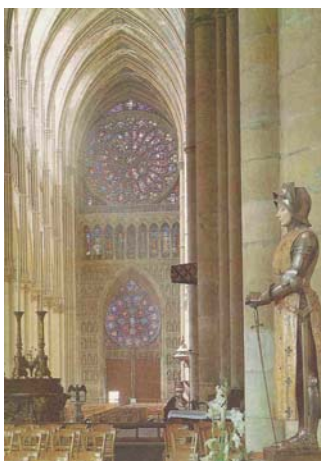
Síla modlitby je úměrná síle milosti. Duch svatý, který je v nás a s námi se modlí, dává našim slovům a myšlenkám moc Boží. Maria je „plná milostí“, spojena s Duchem svatým způsobem výjimečným, proto má i její modlitba zvláštní sílu. Lid má v její modlitbu od nejstarších dob velkou důvěru a modlíme se rádi: „Pod Tvou ochranu se utíkáme...“

Oheň stravující

Johanko, hoříš
vždycky jsi hořela
jásavým plamenem v srdci
— v arkském kostele
při hrách na pastvině
i v bitvě

Johanko, hoříš
jak Francie od těch
kdo nenávisť žhnou
kdo kradou zemi
Tvůj čistý pancíř je pálí

Ukřižují tě
na lačných plamenech moci

Tvé palčivé slzy ten žár nehasí
Jsi ohnivý meč Vysvoboditele
Hoříš, Johanko
jak hořel by dnes Ježíš
snad byl by autobusákem
v Jeruzalémě

Hoříš, Johanko
jako keř na hoře Chóréb
trnový keř
v Mojžíšových očích

Ondřej Vaněček

Jana z Arku (Panna Orléanská), patronka Francie, telegrafie a rozhlasu. Narodila se 6.1.1412 v Domrémy. Ve svých 17 letech osvobodila město Orléans z anglického obklíčení a slavila řadu dalších vojenských úspěchů. 17. července 1429 přivedla Jana Karla VII. ke korunovaci na krále do katedrály v Remeši. Král se však později na radu svých politiků od Jany odvrátil a ta byla v r.1430 zatčena a prodána Angličanům. Před inkvizičním soudem pak byla uznána vinnou z čarodějnictví a 30. května byla ve svých 19 letech v Rouenu na hranici upálena. Papež Kalist II. 7. července 1456 rozsudek smrti zrušil. V 19. století znovu silně ožil její kult. V r. 1909 byla Jana blahorečena, a papež Benedikt XV. ji prohlásil záchránkyní Francie a 16. května 1920 ji svatořečil. Ve Francii se vzpomíná Jany Orléanské první neděli po Nanebevstoupení Páně.

POZNÁVÁME NAŠE FARNÍKY

30. dubna 2004 dovršil těžko uvěřitelných osmdesát let života pan ing. Vladimír Suchý .

K jeho úžasné čilosti a kondici, fyzické i duševní, se toto jubileum jaksi nehodí, připadá až nepatřičné je zmiňovat. Nicméně úřední dokumenty je nutno respektovat a tak mu tu osmdesátku musíme přiznat. Oba naše kostely jsou svědky dlouholetých neúnavných aktivit ing. Suchého, často spojených s jeho velkou láskou, horolezectvím. Díky jemu má kostel sv. Jana vynikající osvětlení věže s křížem zářícím nad košířským údolím; díky jeho ušlechtilému a velkodušnému sponzorství byla vybudována a pořízena řada sakrálních potřeb v obou kostelech. Práci horolezeckého instruktora, které se po léta věnuje, uplatnil i při prvovýstupu Otce Lohela k patě kříže na věži kostela sv. Jana. Přejeme ing. Suchému, aby stále stoupal do výšek a dařilo se mu i v dalších letech být hodně vysoko před tváří Hospodinovou.

Košířská farnost

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger
Technická redakce:	J. Brůček
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	170 výtisků
	Neprodejné